పీడ కల

"అదుగో వాడూ కోశాడు పువ్వుల్ని వాడినీ పట్టుకోండి!" అని అరిచాడు రంగారావు.

భయంతో, ఆవేశంతో వూగిపోతున్న అతను తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నా డనుకుని ఎటెండరు, రంగారావు జబ్బని మరింత గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. అంతదాకా నిర్ఘాంతపోయి చూస్తున్న సోమసుందరం హటాత్తుగా తనూ పట్టుబడవచ్చునని గ్రహించి పరిగెత్తుకుని వెళ్లిపోయాడు.

చివరికి ఆయాసం పట్టలేక ఒకచోట ఆగిపోయాడు. బెదురుతూ వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. ఎవరూ తనని తరుముతున్నట్లు కనిపించలేదు. తను పరిగెత్తుతున్నాడని పట్టించుకున్నవాళ్ళే ఆ వీధిలో ఎక్కువమంది లేరనిపించింది సోమసుందరానికి. రోడ్డుమీద వేరుశనక్కాయలు అమ్ముకుంటున్న ఒక ముసలతను మాత్రం తనవయిపు కొన్ని క్షణాలపాటు చూశాడు. ఆ తరువాత అతనూ తన వ్యాపారంలో మునిగిపోయాడు.

సోమసుందరానికి ఇంటికెళ్లబుద్ధికాలేదు. రంగారావు మాట విని ఎవర్గయినా తనకోసం ఇంటి దగ్గర కాచుకుని ఉంటారేమో అని భయం వేసింది అతనికి. కాని, తను మళ్లీ ప్లేగ్రవుండుకి వెళ్లటం వీలుకాదు. స్నేహితుల యిళ్ళకి వెడదామా అంటే ఎవరింటికి వెళ్ళాలో తోచలేదు. అసలు ఎందరు ఇప్పటికే తిరిగి వెడతారు? ఇంకా చాలామంది స్కూల్లోనే ఆడుకుంటూ ఉంటారు. రంగారావు కోస్తున్నాడని తనూ పసుపుపచ్చటి పువ్వుని కోద్దామని చెయ్యి జాపాడు, అంతే, ఇంతలోనే ఎటెండరు రంగారావుని పట్టుకోవడం, వాడు అరవటం, తను భయపడి కొంతసేపు అలాగే నిల్చుని ఉండిపోవటం, చివరికి పారిపోవటం యివన్నీ వరసగా జరిగిపోయాయి. తను పరిగెత్తడం ఎందరో చూశారు. తను పువ్వులు కొయ్యలేదంటే ఎవరు నమ్ముతారు? రేపు హెడ్మాస్టరు గదిలోకి రమ్మని కబురు తప్పదు. ఇంతకముందు ఒకసారి చింతకాయలు కొట్టినందుకు ఒక అబ్బాయిని అలాగే పిలిచారు. అరచేతి మీద వాతలతో తిరిగివచ్చాడు ఆ అబ్బాయి. కష్టంమీద కన్నీళ్ళు ఆపుకుంటూ క్లాసు జరుగుతున్నంతసేపూ తల వంచుకుని ఉండిపోయాడు. తనకీ 'కేనింగ్' ఖాయమా? భయం, ఏడుపూ ముంచుకువచ్చాయి సోమసుందరానికి.

"ఏమిట్రా ఒక్కటివీ ఇక్కడున్నావు, రా ఇంటికి పోదాము!". సోమసుందరం ఉలిక్కిపడి తనతో మాట్లాడిన మనిషి వయిపు చూశాడు. రవి తన మేనమామ. కాలేజీలో చదువుతున్నాడు.

"రోడ్ల వెంబడి తిరగొద్దు!" అంటూ ఉంటాడు ఎప్పుడూ. సోమసుందరం మాట్లాడకుండా అతనితోబాటే నడవటం మొదలుపెట్టాడు. "ఏరా! అలా చెమటలు కక్కుతున్నావు? అసలా ఏడుపు మొహం ఏమిటి?" అని రవి నవ్వుతూ అడిగాడు.

> **ఈవారం ఆణిముత్యం**
>
> ఈ వారం ప్రముఖ కథా రచయిత శ్రీ గంటి రామలింగం గారి రచన 'పీడకల' (ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక 1975)ను అందజేస్తున్నాము. -ఎడిటర్

సోమసుందరానికి జరిగిందంతా చెప్పెయ్యాలనిపించింది. కాని ఎందుకో సమాధానం ఇవ్వలేకపోయాడు. చొక్కాతో మొహం తుడుచుకుని చేతిలోని సంచీని అవతల చేతిలోకి మార్చాడు. రవి తన ప్రశ్నని ఇంకొకసారి వేసేలోపలే వాళ్ల పక్కనుంచి ఒక లారీ పెద్ద చప్పుడు చేసుకుంటూ వెళ్లిపోయింది. దాని హారన్ మోతకి ఇద్దరి చెవులూ చిల్లు పడినట్లయింది. రవికి లారీవాడిమీద కోపం వచ్చి వాడిని తిట్టడంలో మునిగిపోయాడు.

✲ ✲ ✲

గంటి రామలింగం

హాలు అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. హెడ్మాస్టరుగారు తన ముందు బల్లమీద మోచేతులు పెట్టి శూన్యంలోకి చూస్తూ కూర్చుని ఉన్నారు. ఆయన ముందు ఒక తెల్లటి పేము బెత్తం ఉంది. ఆయనతోబాటు వేదికమీద రంగారావు, సోమసుందరంల క్లాసుటీచరుగారు కూడా కూర్చుని ఉన్నారు. ఆయన ఏదో కాగితాన్ని ఏకాగ్రతతో చదువుతున్నారు. రంగారావు, సోమసుందరం వేదికకింద ఒక పక్కగా నుంచున్నారు. ఎటెండరు సంబంధం వాళ్ల వెనక చేతులు కట్టుకుని నుంచున్నాడు.

"రంగారావు!" అని పిలిచారు టీచరుగారు. వెంటనే సంబంధం రంగారావుని రెక్క పట్టుకుని వేదిక మీదకి తీసుకువెళ్లాడు.

"పువ్వులు కొయ్యకూడదని బోర్డు ఉన్నా కోశావు కాబట్టి నీకు డజన్ బెత్తందెబ్బలు వెయ్యాలి" అన్నారు టీచరుగారు. రంగారావు మాట్లాడకుండా ఏడుస్తూ నుంచున్నాడు.

"సోమసుందరం!" అని మళ్లీ పిలిచారు టీచర్‌గారు.

"నేను పువ్వులు కొయ్యలేదు!" అని అరిచాడు సోమసుందరం. ఈ అరుపుకి హెడ్మాస్టరుగారు ఉలిక్కిపడి అతనివయిపు తిరిగారు.

"సైలెన్స్!" అని గర్జించారు క్లాసు టీచరుగారు. కాని, సోమసుందరం అరుపుతో క్లాసులోని పిల్లలంతా ఒక్కసారి మాట్లాడటం మొదలుపెట్టారు. త్వరలోనే ఈలలు, అరుపులు కూడా మొదలయ్యాయి. "సైలెన్స్!" అని మళ్లీ ఉరుముతూ టీచర్‌గారు బెత్తంతో బల్లమీద కొట్టారు. సంబంధం సోమసుందరం భుజం మీద చెయ్యి వేశాడు. సోమసుందరం దానిని విదిలించుకుని బయటికి పరిగెత్తుకుపోయాడు.

"పట్టుకోండి! పట్టుకోండి సుందరాన్ని..." అన్న అరుపులు వినిపిస్తున్నాయి. సోమసుందరం వాటిని పట్టించుకోకుండా ముందుకి పరిగెత్తుతూ వెళ్ళిపోయాడు. ఇప్పుడు తను తమ స్కూలు ప్లే గ్రవుండులో ఉన్నాడు. అది కొంచెం పెద్ద గ్రవుండుకిందే లెక్క". సోమసుందరానికి దాని అవతలవయిపు రోడ్డు కొన్ని మైళ్ల దూరంలో ఉన్నట్లనిపించింది. అయినా బిగబట్టుకుని దూరంగా కనిపించే గేటు వయిపు పరిగెత్తుతున్నాడు. తన వెనక కేకలు, ఏవో పిలుపులు లీలగా వినిపిస్తున్నాయి. ఒక్క క్షణం తల వెనక్కి తిప్పి చూడాలనిపించింది. కాని భయం వేసి ఆ పని చెయ్యలేకపోయాడు. హెడ్మాస్టరు, టీచరు వయస్సు మళ్ళినవాళ్ళు, తనతో సమానంగా పరిగెత్తలేరు. సంబంధం

మాత్రం బాగా పరిగెత్తగలడు. తలుచుకుంటే తనని ఒక్క క్షణంలో పట్టుకోగలడు. తన వెనక వస్తున్నాడో లేడో తెలీదు. సోమసుందరానికి ఆయాసం ఎక్కువ అవుతోంది. కాళ్ళు నీరసించి పోతున్నాయి. గేటు ఇంకా దూరంగా ఉంది. దానిని ఎప్పటికి చేరుకోగలడు తను? సంబంధం చెయ్యి తన భుజం మీద ఇంకా పడదేమిటి? ఇంకా ఎంతసేపు పరిగెత్తితే తను గేటు చేరుకుంటాడు? సోమసుందరం అటు వయిపు నిరాశగా చూశాడు. అతని నిరాశ కాస్త భయంగా మారింది. గేటు దగ్గర ఎర్ర టోపీ ఒకటి కనిపించింది. అంత దూరంలోనూ అతనికి ఆ పోలీసు కానిస్టేబులు నల్లటి బూట్లు స్పష్టంగా కనిపించాయి. సోమసుందరం భయం ఎక్కువ అయింది. ఇక ఆపుకోలేక వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. ఎందరో తనని తరుముతున్నారు. వాళ్లలో సంబంధం మాత్రం కనిపించ లేదు. అందరూ పిల్లలే. చేతులు ఊపుతూ అరుస్తున్నారు.

"పోలీస్! పట్టుకోండి! పువ్వులు కోసుకుని తప్పించుకుపోతున్నాడు వాడు!" అని. ఇంకెంతోసేపు ఉండదు, తను పట్టుబడి పోతాడు. తనని పోలీసుకి అప్పచెబుతారు... పోలీసు ఈల ఊదుతున్నాడు.

సోమసుందరానికి హటాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది. దూరంగా ఎక్కడో వెళ్లిపోతున్న లారీ హారన్ శబ్దం సన్నగిల్లిపోతూ వినిపించింది. ఈ పీడ కల రావటం ఇది మొదటిసారి కాదు. తను ఆ రోజు తన మామయ్య రవితో ఇంటికి వెళ్లిన రాత్రే వచ్చింది. మెలకువ రాగానే కలే కదా అన్న తెరిపితో బాటు మరునాడు స్కూలులో జరగబోయేదానిని గురించి తలుచుకుని భయం కూడా వేసింది. కాని సోమసుందరానికి అనుకోకుండా స్కూలు బెడద తప్పింది. అప్పటిలో సమ్మెలు, బహిష్కరణలు ఉధృతంగా ఉన్నాయి. మరునాడు అతను స్కూలు దగ్గరికి వెళ్లేటప్పటికి పెద్ద గుంపులు, పోలీసులు, "వెళ్లిపో"మ్మన్న నినాదాలు పరిస్థితినే మార్చి వేశాయి....

✤ ✤ ✤

"పేరు....?"

"వయస్సు?"

"ప్రస్తుతం ఉద్యోగం?"

ప్రశ్నలకి సమాధానాలు రాసుకుంటున్నాడు పోలీసు అధికారి. సోమసుందరం తనకి వీలయినంత నిదానంగా జవాబులు చెప్తున్నాడు. కాని కంగారులో గుండె దడ దడ కొట్టుకుంటోంది. అంత దాకా తలవంచి రాసుకుంటున్న పోలీసు అధికారి తల ఎత్తి సోమసుందరం వంక చూశాడు. నల్లటి కళ్లజోడు అద్దం వెనుక అతని మొహంలో ఎటువంటి కవళికా తెలియటంలేదు. తను రాస్తున్న పుస్తకాన్ని తిప్పి సోమసుందరం దగ్గరగా తోసి, "సంతకం పెట్టండి!" అన్నాడు.

"అసలు నేను చేసిన నేరమేమిటో చెప్పరా?" ఆదుర్దాతో సోమసుందరం గొంతుక కొంచెం కీచుగా మారిపోయింది.

పోలీసు అధికారి నవ్వాడు. అతని మీసం కింది నవ్వు తెల్లగా మెరిసింది. అలాగ నవ్వుతూనే అతను లేచి నుంచున్నాడు. సోమసుందరం భయంతో వెనక్కి వాలిపోయాడు. పోలీసు అధికారి బల్లమీద రెండు చేతులూ ఆన్చి సోమసుందరం మీదికి వంగాడు. ఇస్త్రీ చేసిన అతని ఖాకీ చొక్కా మీద చెమట మరకల తడి స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది సోమసుందరానికి. అతను లేచి పారిపోదామనుకున్నాడు. కాని కాళ్ళు పని చెయ్యటంలేదు. వళ్లంతా ఒక్కసారి బరువెక్కిపోయింది.

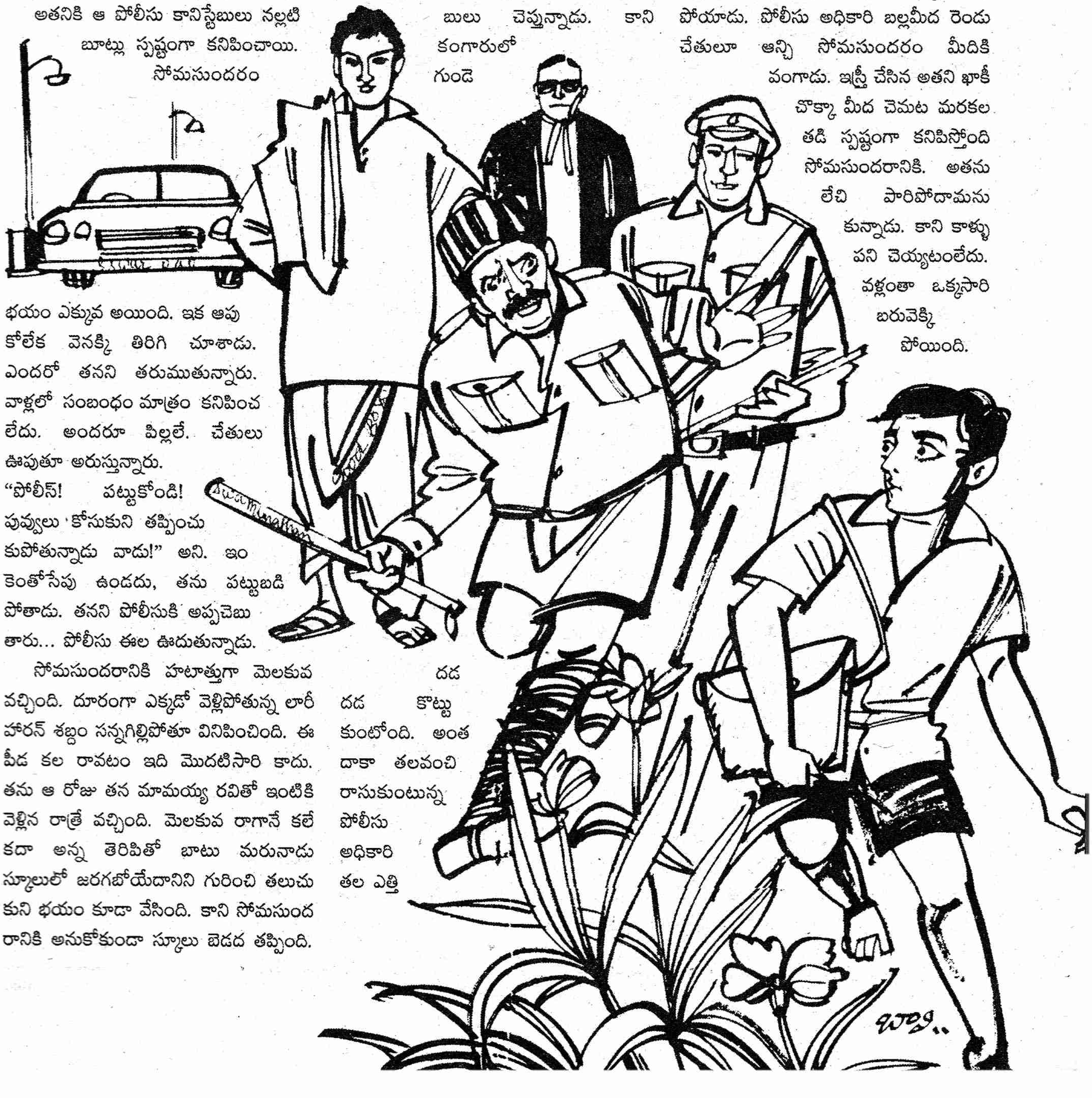

ఆడవాళ్లూ మీకు జోహార్లు

కాకాని కమల

సాహస మహిళ

ఎమ్మా రిచార్డ్ జీవితంలో ప్రతీ ఒకరిది ఒకో పంథా అని నిరూపించిన సాహస మహిళగా చెప్పచ్చు. ఒంటరిగా తెరచాప పడవపై ప్రపంచాన్ని చుట్టి వచ్చిన అతి పిన్న వయస్కురాలిగా ఘనత సాధించిందీ సాహసి. 28 ఏళ్ళ వయసులో 28 వేల మైళ్ళ దూరం సముద్రయానం చెయ్యటం ప్రపంచ రికార్డు కూడా. స్కాట్‌లాండ్‌కి చెందిన ఎమ్మా న్యూయార్క్ నుంచి తన సాహస యాత్ర ఆరంభించింది. అన్ని ఖండాలని తాకుతూ సుమారు ఏడు నెలలు తరువాత బయలుధ్ధేరిన తీరానికి తిరిగి వచ్చింది.

"నా నేరమేమిటో చెప్పు!" అని అరుద్దామనుకున్నాడు కాని మాట పెగలటంలేదు. తను ఇంకా వెనక్కి వంగితే కుర్చీతోబాటు వెనక్కి పడిపోతాడేమో – ఈ ఆలోచన రాగానే సోమసుందరానికి లీలగా ఏదో తోచింది. అదేమిటో స్పష్టంగా తనకే తెలియలేదు....

బయట ఎవరో కారు హారన్‌ని ఆపకుండా మోగిస్తున్నారు. సోమసుందరానికి ఇంకా పూర్తిగా మెలకువ రాకముందే తన కల చెదిరిపోయినట్లు తెలిసిపోయింది. కొంత ప్రయత్నం మీద కళ్లు తెరిచాడు. గది అంతా చీకటిగా ఉంది. తవ వళ్లు చెమటతో తడిసిపోయివుంది. కొన్ని క్షణాలపాటు అలాగే ఉండిపోయి మెల్లగా తలని ఒకవయిపుకి కొంచెం తిప్పి చూశాడు. కిటికి బయట వెన్నెల తెల్లగా కనిపిస్తోంది. ఆ వెన్నెలలోనుంచో ఎక్కడినుంచో కారు హారన్ మోత వినపడుతోంది. కారు హారన్ చెడిపోయి ఉండాలి. లేకపోతే అంతసేపు అలాగ కొట్టు కోదు అనుకున్నాడు సోమసుందరం.

కిటికీ దగ్గరకి వెళ్లాలనుకుని లేచి కూర్చున్నాడు. అదే క్షణం హారన్ మోత ఆగిపోయింది. సోమసుందరం కదలటంతో మంచం శబ్దం చేసింది.

"ఏమిటి నిద్దర పట్టటంలేదా?" అన్న ప్రశ్నకి గదిలో రెండో మంచం వయిపుకి తిరిగాడు. గాజుల చప్పుడు, తరువాత మసక చీకటిలో తెల్లగా కనిపించే కళ్లు. "మంచినీళ్లు కావాలా?"

"వద్దు! ఊరికినే లేచాను" అంటూ సోమసుందరం. మంచం దిగి కిటికీ దగ్గరకి వెళ్లాడు. వీధి దీపాలు కూడా వెలగటంలేదు. చుట్టుపక్కల బిల్డింగుల కిటికీలన్నీ నీడలలో దాక్కుని ఉన్నాయి. రోడ్డుమీద ఆగి ఉన్న కొన్ని కారులు అస్పష్టంగా మెరుస్తున్నాయి. ఇందాకటి కారు ఏదోకాని నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

గదిలోకి తిరిగి చూశాడు. ఇప్పటికి చీకటికి అలవాటుపడ్డ సోమసుందరానికి ఆమె మొహం బాగా కనిపించటంలేదు కాని కళ్ల మెరుపు మాత్రం తెలుస్తూనే ఉంది.

"అంతా కల..." అందామనుకున్నాడు. అనలేకపోయాడు.

* * *

జడ్జి తల మీద ఫాను వేగంగా, నిశ్శబ్దంగా తిరుగుతోంది. దాని గాలికి ఆయన జుట్టు కొద్దిగా, అప్పుడప్పుడు కదులుతోంది. ఆయన తన ముందు బల్లమీద ఉన్న కాగితం మీద ఏదో రాసుకుంటున్నాడు. ముక్కుమీది కళ్ళజోడు బాగా ముందుకి జారిపోయి ఉంది.

"ఇతన్ని నమ్మటానికి వీలు లేదు! సాక్ష్యం అంతా అతనికి విరుద్ధంగా ఉంది! లేదని వాదిస్తాడు! తను నిర్దోషిని అంటాడు! అది సహజం! ఆ దొంగ మాటలని మనం పట్టించుకోకుండా తగిన శిక్ష విధించటమే..."

నల్ల గవును వేసుకుని చెప్పుకుపోతున్న లాయరు మాటలు సోమసుందరం తలలోకే ఎక్కటంలేదు. అతని దృష్టి అంతా జడ్జిమీదనే ఉంది. జడ్జి ఏమనుకుంటున్నాడు? ఆ ఆరోపణలని నమ్ముతున్నాడా? అవన్నీ అబద్ధాలని అతనికి తెలియదా? సోమసుందరాన్ని వేధిస్తున్న ఆందోళన ఒక్కసారి ఉప్పెనలాగ లేచిపోయింది. తను నుంచున్న బోను నుంచి దూకి పారిపోదామనుకున్నాడు. కాళ్లు కదలటంలేదు. తన చేతులు ఆన్చి నుంచున్న కొయ్య "గోడ"ని బలంగా నొక్కి పట్టుకున్నాడు. ఆ వత్తిడికి తన వేళ్లమీద చర్మం తెల్లబడింది. వాటివంక చూస్తున్న అతనికి జడ్జి దృష్టి తనమీద పడిందనిపించింది. తల ఎత్తి చూశాడు. జడ్జి తల ఇంకా ఒంచే ఉంది. కానీ, కళ్లజోడు మీద నుంచి సోమసుందరాన్ని పరిశీలిస్తున్నాడు.

"అబద్దాలు చెప్పేవారంటే నాకు అసహ్యం" అన్నాడు జడ్జి హటాత్తుగా. ఈ మాటలు అతని నోటిలోనుంచి బయటపడటంతో లాయరు వాక్ప్రవాహం ఆగిపోయింది. అతనూ సోమసుందరం వయిపు తిరిగి అతన్ని తీక్షణంగా చూడటం మొదలుపెట్టాడు.

"రంగారావు! ఎందుకిలా నామీద చెప్తావు? నేనేం చెయ్యలేదన్న సంగతి నీకు తెలీదా?" అని అరుద్దామనుకున్నాడు సోమసుందరం. అరవలేకపోయాడు.

"అతని మవునమే చెప్తోంది, అతని నేరం, చూడండి!" లాయరు చెయ్యెత్తి సోమసుందరాన్ని చూపించాడు. అతని చేతిమీద సగం నల్లటి గవును మడత, నల్లటి సిల్కు కింద తెల్లగా కనిపించే అతని షర్టు చెయ్యి....

ఒక్కసారిగా ఎన్నో వాహనాల హారన్‌ల మోత, బ్రేకులు వెయ్యడం వలన టయరుల కీచు శబ్దాలు, సోమసుందరం ముందుకి పడిన కుదుపుకి మేలుకున్నాడు తను వెడుతున్న టాక్సీకి ముందు కారు సడన్‌గా బ్రేకు వేసినందుకు తన టాక్సీ డ్రయివరు తిట్టుకుంటున్నాడు. ఆ ముందు కారు, ఇంకొక కారు వాళ్లు ఇంకా కోపంగానే తమ హారన్‌లని వాయిస్తున్నారు.

ముందు ఎవరో "ఈ స్కూటర్ వాళ్ల మూలానే ఆక్సిడంట్లన్నీ..." అని అరుస్తున్నారు. సోమసుందరం ఎక్కిన టాక్సీ డ్రయివరు తల బయటపెట్టి తనూ ఏదో అరుస్తున్నాడు. బయట ఎండగా ఉండటంతో తనకి తెలియకుండానే నిద్ర పట్టింది. టాక్సీ డ్రయివరు తలని లోపలికి తీసుకుని తనతో

రైలు (మైలు) రాళ్ళు

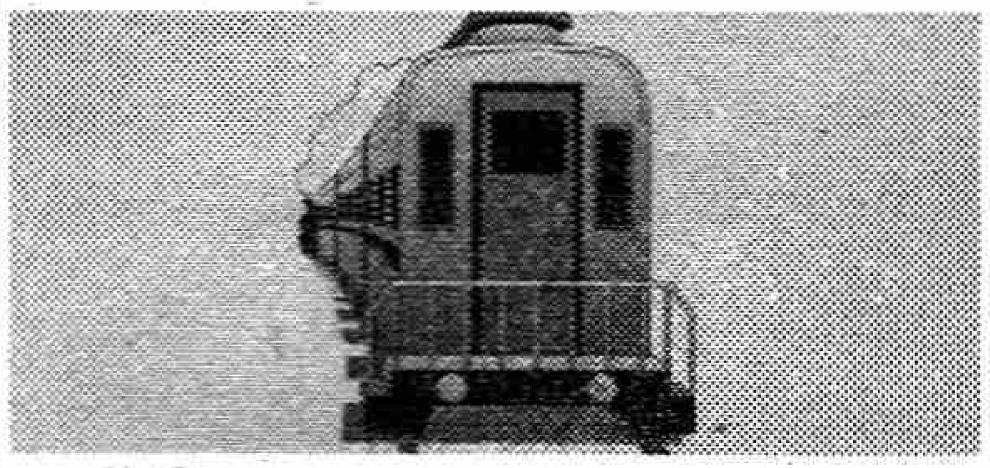

16.4.1853 మొదటిసారిగా 400 మందితో, 14 పెట్టెలతో మొదటి రైలు ముంబైలోని-ముంబాయి నుండి థానె వరకు 34 కి.మీ దూరం, 75 నిముషాలపాటు ప్రయాణించి చరిత్ర సృష్టించింది.

80,441 కి.మీ. రన్నింగ్ ట్రాక్‌తో సహా 108,336 కి.మీ పొడువునా రైళ్ళు నడుస్తున్నాయ్.

7,525 రైళ్ళు, ప్రతిరోజూ 11 మిలియన్ల ప్రయాణీకులను గమ్యాలకు చేర్చుతున్నాయి.

ఏదో అంటున్నాడు. సోమసుందరానికి అదేదీ తలకి ఎక్కటంలేదు.

✣ ✣ ✣

"ఒకసారి నాతో రావాలి!" కిటికీలోనుంచి చూస్తున్న సోమసుందరం తనతో ఈ మాటలు అన్న వ్యక్తి వయిపు చూశాడు. అతను బాగా గంజి పట్టిన తెల్ల బుష్‌కోటూ, ఖాదీ లాగూ వేసుకుని ఉన్నాడు. బొద్దింక రంగు బూట్లు నున్నగా మెరుస్తున్నాయి. తల జుట్టు కొంచెం నెరిసి ఉంది. మనిషి నిటారుగా కాళ్ల దగ్గిరగా ఉంచి నుంచుని ఉన్నాడు. చేతులు కూడా ఒంటికి నేరుగా వేళ్లాడుతూ ఉన్నాయి.

సోమసుందరం మళ్లీ కిటికీలోనుంచి బయటికి చూశాడు. సన్నగా వాన పడుతోంది. తమ ఇంటి కాంపౌండ్‌వాల్ అవతల కొన్ని గుడిసెల పయిభాగాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఊరికి బయటగా ఉండటంచేత అది కొంత నిర్మానుష్యంగానే ఉంది. గేటు దగ్గిర కాపలా నుంచున్న అతను అప్పుడే టోపీ పెట్టుకుని రెయిన్ కోటు తొడుక్కుంటున్నాడు.

"రండి సార్!"

సోమసుందరం మాట్లాడకుండా లేచి అతని వెంట వెళ్లాడు. హాలులో కూర్చుని ఉన్న రంగారావుని చూసి సోమసుందరం ఆశ్చర్య పోయాడు. రంగారావు వేసుకున్న తెల్లటి ఇస్త్రీ బట్టలమీద అక్కడక్కడ వాన చినుకులు పడినట్లున్నాయి. అవి పడినచోట్ల ఎంతో లేత ఊదా మరకలు కనిపిస్తున్నాయి. రంగారావు పక్కనే ఇంకొక అతను కూర్చుని ఉన్నాడు. చేతిలో కాగితాల కట్ట ఏదో ఉంది.

"రా. సుందరం, కూర్చో!" రంగారావు తనకి ఇంకొక పక్కన ఖాళీగా ఉన్న చోటుని తడుతూ అన్నాడు.

"కాఫీ తెప్పించవా?" అని ఆప్యాయంగా అడిగాడు రంగారావు. సోమసుందరం అడ్డంగా తల ఆడించాడు.

"ఇతనేనండీ, సోమసుందరం! చిన్నప్పుడు మా ఇద్దరినీ స్కూలు ఫ్యూను పట్టుకోబోతే తెలివిగా తను మాత్రం తప్పించుకున్నాడు! బలే గడుసువాడు!" రంగారావు మాటలకి అతని పక్కనే ఉన్న వ్యక్తి పెదవులతో మాత్రం నవ్వాడు. అతని కళ్ళు సోమసుందరాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తూ ఉండిపోయాయి.

"అంత తెలివిగలవాడివి ఇప్పుడెలా ఇంత పనిని జరగనిచ్చావు చెప్పు!"

"ఎంత పని?" అందామనుకున్నాడు సోమసుందరం. గొంతుకలో ఏదో చిక్కుకున్నట్లయింది. అవ్యక్తంగా ఏదో శబ్దం మాత్రం బయటపడింది అతని నోట్లో నుంచి.

"సరేలే, అదంతా ఎందుకుకాని ముందీ కాగితంమీద సంతకం పెట్టు! తొందరగా బయటపడచ్చు!" అంటూ రంగారావు తన పక్క మనిషి ఇచ్చిన ఒక కాగితాన్ని సోమసుందరానికి ఇచ్చాడు.

సోమసుందరం దాన్ని పయిపయిగా చదివాడు. చదివి శూన్యంగా తనముందు గోడ వంక చూశాడు. ఆ గోడమీద ఫ్రేము కట్టి ఉన్న పటం చాలా పాతది అయి ఉండాలి. ఆ మొహాన్ని తను ఎన్నిసార్లు, ఎన్నిచోట్ల, ఎన్ని పటాలలో చూశాడో లెక్కలేదు. చూడనివాళ్లు మనవాళ్లు ఎందరు ఉండగలరు, అనుకున్నాడు సోమసుందరం. అయినా ఈరోజు ఎందుకో అది కొత్తగా కనిపిస్తోంది.

"ఇదంతా ఒక పీడకల అనుకో సుందరం! ఆ స్టేట్‌మెంట్ మీద నీ సంతకం పడేశావంటే అంతా సరిగ్గా పోతుంది - ఇంద పెన్ను" రంగారావు తన జేబులోని బంగారు మూతవున్న కలాన్ని తీసి సోమసుందరానికి ఇచ్చాడు. ❃

గ్యాస్ ట్రబుల్
మలబద్ధకము
అజీర్ణము తో
బాధ పడుతున్నారా?
క్యాప్‌జైమ్
చూర్ణమ్ ను వాడండి
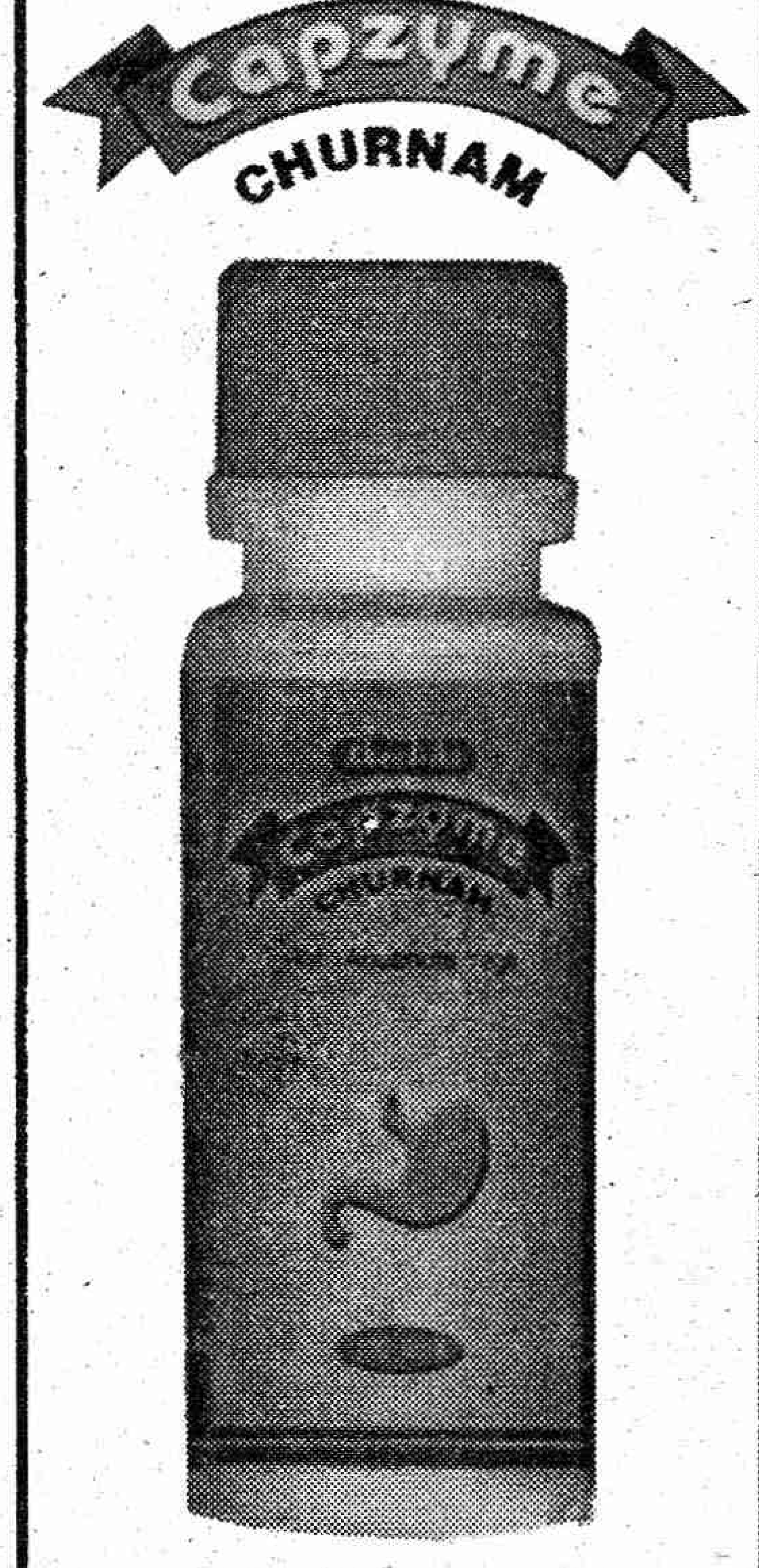

తయారుచేయువారు :
చంద్రిక ఆయుర్వేదిక్ ఫార్మసీ
విజయవాడ-9
మార్కెట్ చేయువారు :
రామా మెడికల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ & కో.,
పార్కురోడ్, విజయవాడ-1
ఫోన్ : 2424133